

Първият господинъ. — Пълно право!

Вторият господинъ. — Да се управлява съ полиция... Кой не би могълъ?

Първият господинъ. — Най-лесното нѣщо. /Третият господинъ се показва на вратата./ Вчудва ме народното търпение. Възможно ли е да се бои толкова много?

Третият господ нъ. — Господа, благоволете да ми кажете имената си. Азъ съмъ полицейски агентъ.

Първият господинъ. — Но и ние сме ...

Третият господинъ. — Зная, но азъ съмъ издъхващия специално натоваренъ да следя агентитѣ.

Тъла народъ съ вика: "Смъртъ на регента!" прекосява площада и отвлечатъ тримата полицейски агента.

Сдържателятъ, който излиза. — Ей! Господа! Ей! Ей! смѣтката!

Влиза Джандуя. Добъръ търговецъ. Богатъ, Дебелъ, мждъръ, скромнъ и стрѣхливъ. Съ закръглено лице, съ грруби бѣшински раце и съ верижка за часовникъ на шията си.

Джандуя. — Сътвори заведението мила. Въ размирни времена консумацията никога не се плаща.

Сдържателятъ /Ниска, дебела, силна. Съ изпъкнали страни, червени както зимни лотки. Креши, но има златно сърдце/. — Стига! Нека викатъ, нека крешатъ; нека правятъ революции, нека се забвляватъ съ момичетата /влиза въ кафенето, който продължава да мърмори/ това не ме засѣга: азъ съмъ скромна жена, не се занимавамъ съ политика и не виждамъ съ какво право полицейскитѣ агенти нѣма да си плащатъ консумацията.

Явява се отново съ табела, гдето е написано:

"Плащ се предварително" и залепя табелата на вратата. Влиза Панталоне и Стентерелло:

Панталоне влиза съ лице, дигнати нагоре. /Голѣмъ индустриалецъ, когото работата и женитѣ са похабили. Бледенъ, старъ; треперещъ; скептикъ, който се препоръчва за човѣкъ съ принципи. Облѣченъ е въ черно, носѣтъ му е голѣмъ, съ нѣкакъ похотливи раце и съ гласъ; който трепери./

Панталоне. — Никой още не е дошелъ на митинга! Никой освенъ васъ, Джандуя.

Джандуя, като му стиска ръката. — Да си кажа право, азъ...